Vlaams Parlement

stuk **1723** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 3 september 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting

verzendcode: FIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 19
Advies van de Raad van State 29
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 43
Ontwerp van decreet 47

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Fiscaliteit

Afdeling 1. Wijzigingen aan het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen en de Eurovignetwet

Artikel 2

Van de vrijstelling van artikel 5, §1, 10°, en artikel 5, §2, 2°, van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB) (occasioneel gebruik) kan slechts genoten worden indien het voertuigen betreft die:
1. slechts af en toe op de openbare weg in België rijden;
2. worden gebruikt door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben;
3. door het vrijgesteld gebruik dat er van gemaakt wordt, niet leiden tot concurrentievervalsing.

Het begrip 'slechts af en toe op de openbare weg in België rijden' is een feitenkwestie die beoordeeld moet worden op grond van het aantal verplaatsingen en het gebrek aan regelmaat ervan, en niet op basis van de afgelegde afstand. Dit begrip 'af en toe' moet gezien worden als een tijdsaanduiding (de aanwezigheid van het voertuig op de openbare weg is sporadisch). Er wordt verondersteld aan voldaan te zijn als de betrokken voertuigen maximum dertig dagen (een dag is een ondeelbare eenheid) op de openbare weg worden gebruikt.

Om dit te kunnen controleren, is vereist dat de belastingplichtige vóór het begin van de belastbare periode aan de belastingadministratie doorgeeft dat hij wil genieten van de vrijstelling voor occasioneel vervoer. Daarbij dient de belastingplichtige dan een zogenaamd rittenblad bij te houden, waarop hij alle ritten die hij met het voertuig op de openbare weg doet, noteert. Aan de hand van het ingevulde rittenblad zal de belastingadministratie het sporadisch gebruik aftoetsen.

De voorwaarde dat deze vrijstelling voor occasioneel vervoer voor het begin van het belastbare tijdperk moet worden aangevraagd, wordt momenteel niet uitdrukkelijk bepaald in artikel 5, §1, 10°, en artikel 5, §2, 2°, van het WIGB.

Hierdoor is het voor de belastingplichtige niet altijd even duidelijk op welk ogenblik hij zich op de vrijstelling voor occasioneel vervoer kan beroepen.

De voorwaarde dat de vrijstelling voor het begin van de belastbare periode moet worden aangevraagd, ligt impliciet wel vervat in artikel 37 WIGB: "De belastingschuldige die om gelijk welke vrijstelling of vermindering verzoekt, kan er slechts het voordeel van verkrijgen of behouden indien hij zijn recht op deze vrijstelling of vermindering bewijst.".

Het bewijs van sporadisch gebruik kan slechts worden geleverd, als dit gebruik wordt afgetoetst aan het volledige belastbare tijdperk. Indien de belastingplichtige de vrijstelling occasioneel vervoer inroept in het midden van het belastbare tijdperk, kan het zijn dat

hij voor het reeds verstreken deel van zijn belastbare tijdperk veelvuldig gebruik heeft gemaakt van zijn voertuig. Het kan niet de bedoeling zijn om de vrijstelling en het af en toe gebruik van het voertuig te beoordelen op basis van het resterende deel van het belastbare tijdperk. Dit zou de weg naar misbruiken openstellen. In dat geval zou elke belastingplichtige bijvoorbeeld telkens gedurende de laatste maand van de belastbare periode de vrijstelling kunnen inroepen. Aangezien hij in die periode hoogstwaarschijnlijk zal kunnen aantonen dat hij het voertuig minder dan dertig dagen en dus 'occasioneel' gebruikt, gaat dit het doel van de vrijstelling voor occasioneel vervoer voorbij.

Om dit duidelijk te stellen wordt de voorwaarde nu expliciet ingevoegd om alle onduidelijkheid ten aanzien van de belastingplichtige te vermijden.

Artikel 3

Met deze bepaling wordt aan de Vlaamse Regering uitdrukkelijk de uitvoeringsbevoegdheid toegekend met betrekking tot de vrijstellingen vervat in artikel 5, §2, WIGB (het betreft de vrijstelling inzake verkeersbelastingen voor de categorie van motorvoertuigen en de samengestelde voertuigen gebruikt voor het vervoer van goederen over de weg met een maximaal toegelaten massa van minstens 12 ton).

In artikel 5, §1, WIGB (dat de vrijstellingen regelt voor de categorie van motorvoertuigen en van de samengestelde voertuigen gebruikt voor het vervoer van goederen over de weg, met een maximaal toegelaten massa van minder dan 12 ton) wordt uitdrukkelijk aangeduid dat de Vlaamse Regering bevoegd is om de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten verder vast te stellen.

Voor de bepalingen van artikel 5, §2, WIGB wordt niet uitdrukkelijk voorzien in een uitvoeringsbevoegdheid voor de Vlaamse Regering. Met deze wijziging wordt daar nu wel in voorzien.

Artikel 4

Voor de procedure van inning van het eurovignet verwijst de Eurovignetwet naar het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, dat op zijn beurt verwijst naar het WIB (Wetboek van de Inkomstenbelastingen). Het WIB is met andere woorden de eigenlijke bron voor de procedureregels. Ingevolge de opeenvolgende stappen in de staatshervormingen van België zijn een federale en gewestelijke versie van het Wetboek van Inkomstenbelastingen ontstaan. In artikel 2 van het WIGB wordt al uitdrukkelijk gesteld dat het de "Vlaamse versie" van het WIB is dat van toepassing is op de jaarlijkse verkeersbelasting en op de belasting op inverkeerstelling. Om elke discussie te vermijden, wordt de Eurovignetwet aangepast zodat duidelijk is dat ook voor het Eurovignet de Vlaamse versie van zowel het WIB als het WIGB geldt, en niet (langer) de federale.

Artikel 5

Van de vrijstelling van artikel 5, 2°, (occasioneel gebruik) Eurovignetwet kan slechts genoten worden indien het voertuigen betreft die:
1. in België ingeschreven zijn en slechts af en toe op de openbare weg in België rijden;
2. worden gebruikt door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben;
3. waarvan vervoer dat met deze voertuigen plaatsvindt tot het Belgische grondgebied beperkt is.

Het begrip 'slechts af en toe op de openbare weg in België rijden' is net zoals voor de toepassing van het beoordelen van het occasioneel vervoer inzake de verkeersbelasting

een feitenkwestie. Ook voor het eurovignet wordt gebruiktgemaakt van het rittenblad. De motivering van de noodzaak tot aanpassing is dan ook identiek.

Ook artikel 9 van de Eurovignetwet geeft impliciet weer dat de belastingplichtige vooraf een aangifte moet onderschrijven en de gegevens moet meedelen die nodig zijn voor het berekenen van de belasting: "Het eurovignet moet uit eigen beweging bij de bevoegde invorderingsambtenaar of invorderingsdienst worden betaald vóór het begin van ieder belastbaar tijdperk. De belastingplichtige moet, vooraf, bij dezelfde ambtenaar of dienst, een aangifte onderschrijven die alle gegevens moet behelzen die nodig zijn voor het berekenen van de belasting en het vaststellen van de belastbare periode.".

Het bewijs van sporadisch gebruik kan ook voor het eurovignet slechts worden geleverd, wanneer dit gebruik wordt afgetoetst aan het volledige belastbare tijdperk.

Om dit duidelijk te stellen wordt de voorwaarde nu expliciet ingevoegd teneinde alle onduidelijkheid ten aanzien van de belastingplichtige te vermijden.

Met het derde lid wordt aan de Vlaamse Regering uitdrukkelijk de uitvoeringsbevoegdheid toegekend met betrekking tot de vrijstellingen vervat in artikel 5 van de Eurovignetwet.

Het laat de Vlaamse Regering toe de voorwaarden en uitvoeringsmodaliteiten met betrekking tot het toekennen van de vrijstellingen nader te regelen.

Voormelde wijzigingen, zowel in het kader van de verkeersbelastingen als van het eurovignet, hebben als doel om de correcte toepassing af te dwingen van de vrijstellingen die gecontroleerd worden via het rittenblad. De rechtstreekse budgettaire impact is beperkt en situeert zich enerzijds op het vlak van de fiscale uitgaven, en anderzijds op het vlak van het vermijden van indirecte kosten zoals betwistingen en onzekerheid die voortvloeien uit het ontbreken van een duidelijk regelgevend kader rond de rittenbladen.

Afdeling 2. Wijzigingen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 6

Momenteel worden de aanslagbiljetten met betrekking tot de door de Vlaamse Belastingdienst geïnde heffingen onder gesloten omslag verzonden via bPost.

Dit brengt aanzienlijke portkosten met zich mee. Ondanks de liberalisering van de postmarkt blijken deze portkosten jaarlijks toe te nemen. Door gebruik te maken van het aanbieden van deze aanslagbiljetten op elektronische wijze zouden de portkosten op termijn sterk kunnen teruggedrongen worden.

Daarnaast dient men vast te stellen dat de aanboekingsefficiëntie nog verbeterd kan worden. De mate waarin binnenkomende betalingen automatisch worden aangeboekt is immers gerelateerd aan de correctheid van de door de belastingschuldige ingevoerde gestructureerde mededelingen. Bij een klassiek aanslagbiljet dat via de postdiensten wordt verstuurd, dient de belastingschuldige, ook al maakt die gebruik van pc banking, de gegevens manueel in te voeren om de overschrijving te verrichten. In de praktijk blijkt dat daarbij nogal dikwijls vergissingen worden gemaakt, waardoor de betaling niet automatisch aan het juiste kohierartikel kan worden toegewezen.

Wanneer de aanslagbiljetten elektronisch kunnen worden aangeboden, wordt het mogelijk om de betalingsgegevens (rekeningnummer, gestructureerde mededeling enzovoort) automatisch via de module voor pc banking van de belastingschuldige over te nemen in de betalingsopdracht.

Bovendien zou de elektronische verzending van aanslagbiljetten ook perspectieven openen om aanslagbiljetten gegroepeerd te versturen naar specifieke belastingschuldigen.

Alvorens aanslagbiljetten elektronisch worden verstuurd, zullen telkens twee randvoorwaarden dienen voldaan te zijn:
– de Vlaamse Belastingdienst dient een (of meerdere) elektronische platform(en) ter beschikking te stellen, om het elektronisch verzenden van aanslagbiljetten mogelijk te maken;
– de belastingschuldige dient zelf aan te geven dat hij zijn aanslagbiljet op (een bepaalde) elektronische wijze wil ontvangen.

Afdeling 3. Onroerende voorheffing

Artikel 7

Hiermee wordt een materiële vergissing in artikel 36 van het programmadecreet 2012 rechtgezet.

Artikel 8

In artikel 260bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 staat een verouderde verwijzing naar het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat sedert 1 september 2009 geïntegreerd werd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze wijziging komt hieraan tegemoet.

Artikel 9

Sinds 1 januari 1999 staat het Vlaamse Gewest in voor de dienst van de onroerende voorheffing en dit ingevolge de beslissing bij artikel 2 van het decreet van de Vlaamse Raad van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het WIB 1992 voor wat betreft de onroerende voorheffing, namelijk een beslissing over de 'dienst' van een gewestbelasting genomen overeenkomstig artikel 5, §3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

In concreto wordt de dienst van vestiging, controle, inning en invordering alsook de bezwaarafhandeling van de onroerende voorheffing waargenomen door de IVA VLABEL, zijnde het intern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Belastingdienst (cf. artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot oprichting van het agentschap Vlaamse Belastingdienst, B.S. 27 juli 2004).

De Vlaamse Belastingdienst int niet alleen het aandeel van het Vlaamse Gewest maar ook de door de gemeenten en provincies gevestigde opcentiemen. Deze opcentiemen worden, gezamenlijk met de onroerende voorheffing, bij wijze van 'kosteloze' dienstverlening door de Vlaamse Belastingdienst voor de gemeenten en provincies ingekohierd, geïnd en ingevorderd en aan de gemeenten doorgestort. Wanneer er betwistingen zijn, worden deze tevens 'kosteloos' behandeld door de Vlaamse Belastingdienst.

De doorstorting van deze opcentiemen naar gemeenten en provincies is geregeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001. Via dit decreet werd de zogenaamde voorschottenregeling ingevoerd.

De voorschotten, 95% van de begrote ontvangsten, worden in zes maandelijkse gelijke schijven (behoudens negatieve zie infra) vanaf het tweede semester van het begrotingsjaar uitbetaald.

Het saldo van de definitief verworven opcentiemen (reeds ontvangen bedragen verminderd met de reeds uitbetaalde voorschotten) wordt gestort in juli van het volgende begrotingsjaar. Wanneer dit saldo negatief is, wordt dit ingehouden van het eerste voorschot van het volgende begrotingsjaar en eventueel van volgende schijven tot het negatief volledig gecompenseerd is.

Nadien nog verworven opcentiemen worden maandelijks doorgestort in de maand na de ontvangst van de gelden.

Het decreet bepaalt daarbij dat bij de verschillende fasen van doorstorting enkel definitief verworven opcentiemen worden doorgestort.

Hoewel strikt genomen het decreet de Vlaamse Belastingdienst dus enkel verplicht definitief verworven opcentiemen door te storten, worden in de praktijk (en dit van bij de invoering van de voorschottenregeling) alle ontvangen opcentiemen doorgestort, zodat de gemeenten en provincies op korte termijn de beschikking krijgen over de opcentiemen, weliswaar onder het voorbehoud dat de voorschotten en het saldo mogelijks nog niet definitief verworven zijn, bijvoorbeeld wanneer er een betwisting over de verschuldigdheid van de onroerende voorheffing en dus de opcentiemen hangende is.

Wanneer uiteindelijk blijkt dat de betrokken heffing (inclusief opcentiemen) niet verschuldigd is, worden de nodige verrekeningen doorgevoerd. Wanneer de belastingplichtige geen opcentiemen moet betalen, kan de gemeente of provincies er per slot van rekening ook geen aanspraak op maken.

De gemeenten (en provincies) zijn zelf voorstander van dit systeem, dat duidelijk in hun voordeel werkt aangezien zij op korte termijn de beschikking krijgen over de financiële middelen, ongeacht mogelijke betwistingen.

Een strikte toepassing van de decretale regeling zou een belangrijk nadeel opleveren voor de gemeenten en provincies. Dat zou in de eerste plaats betekenen dat alle vorderingen die administratief betwist zijn of waarvoor een rechtszaak lopende is, niet doorgestort zouden kunnen worden.

Dit betekent eveneens dat ook de opcentiemen die nog niet betwist zijn, maar nog betwist kunnen worden, niet zouden mogen worden doorgestort. Het gaat hier om aanslagen waarvoor de bezwaartermijn of de termijn voor ambtshalve ontheffing (tegenwoordig vijf jaar) nog niet verstreken is.

De strikte toepassing van de regeling zoals destijds in het decreet uitgewerkt, is dus in de praktijk voor alle betrokken partijen niet wenselijk. Anderzijds is het wel aan te bevelen ook in het decreet expliciet te voorzien, meer bepaald in artikel 29, §4, §5 en §6, dat in de praktijk alle verworven opcentiemen kunnen worden doorgestort (en dus niet enkel de definitief verworven opcentiemen, doch onder voorbehoud). Daarbij aansluitend dient dan ook expliciet de mogelijkheid te worden voorzien in artikel 29, §4 en §5 om tot verrekening over te gaan, indien komt vast te staan dat een gemeente of provincie onterecht (bijvoorbeeld na inwilliging van een bezwaarbeslissing) opcentiemen heeft ontvangen.

In paragraaf 8 van het oude artikel 29 van het decreet van 6 juli 2001 is nog sprake van definitieve verworven opcentiemen, doch aangezien het hier een overgangsmaatregel uit het verleden betreft, is het niet nuttig om deze regeling alsnog aan te passen. Aangezien

deze ook niet meer wordt toegepast (het betreft immers begrotingsjaar 2001) kan deze paragraaf worden geschrapt.

Naast deze explicitering en confirmatie met de reeds jaren toegepaste praktijk wordt van de gelegenheid gebruiktgemaakt om een aantal bepalingen bijkomend te verduidelijken.

Zo wordt voorzien dat de gemeente- en provincieraad uiterlijk op 31 januari van het aanslagjaar opcentiemen voor het betrokken aanslagjaar moet vaststellen en de hoogte ervan tegen 1 maart aan VLABEL moet ter kennis zijn gegeven. De modaliteiten voor de kennisgeving worden bewust opengelaten in het decreet, aangezien jaarlijks door het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een omzendbrief wordt verstuurd die dergelijke modaliteiten in de praktijk regelt.

Daarnaast is voorzien dat indien de conform artikel 29, §1, medegedeelde opcentiemen wijzigen ten opzichte van het voorgaande aanslagjaar, de Vlaamse Belastingdienst de geraamde jaarontvangsten zal aanpassen en meedelen op het ogenblik dat het in §4 vermelde saldo (de zogenaamde eindafrekening) aan de gemeenten wordt meegedeeld.

De geraamde jaarontvangsten worden meegedeeld in oktober (bijvoorbeeld de raming voor 2012 wordt meegedeeld in oktober 2011). Indien de opcentiemen wijzigen (bijvoorbeeld voor AJ 2012) wordt in de eindafrekening van 2011 waarin tevens melding wordt gemaakt van de geraamde jaarontvangsten en de voorschotten voor 2012 rekening gehouden met de aangepaste opcentiemen voor 2012.

De voorgestelde wijziging heeft geen rechtstreekse budgettaire impact maar heeft tot doel de procedure rond de voorschottenregeling te optimaliseren zodat in de toekomst het Vlaamse Gewest de verworven opcentiemen (ook de betwiste) zonder enig risico kan blijven doorstorten aan de gemeenten.

Afdeling 4. Overname van de dienst van de belasting van de registratie- en successierechten

Artikel 10

Het Vlaamse Gewest ging al eerder over tot inning in eigen beheer van de onroerende voorheffing (groep 2) en recenter van de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling en het eurovignet (groep 4). In een streven naar het beter benutten van de fiscale bevoegdheden en het versterken van de fiscale autonomie is de overname van de inning van de registratie- en successierechten (groep 3) een volgende stap.

De Vlaamse Regering besliste daarom op 19 september 2011 reeds onder meer om:
"1. de inning van de heffingen van de registratie-, schenking- en successierechten (groep 3) in eigen beheer te nemen vanaf 1 januari 2015;
2. voor de inning van voornoemde heffingen een beroep te doen op het personeel en de daarbij horende dotatie zoals voorzien in de Wet van 8 maart 2009 ter uitvoering van artikel 68ter van de Bijzondere Financieringswet (BFW);…".

Ingevolge artikel 5, §3, BFW (bijzondere financieringswet) zorgt het gewest zelf voor de dienst van deze belastingen vanaf het tweede begrotingsjaar volgend op de datum van notificatie van de gewestregering aan de Federale Regering van de beslissing tot het zelf verzekeren van de dienst van de betrokken belastingen. Gelet op het feit dat de inning van voormelde belastingen in eigen beheer zou gebeuren vanaf 1 januari 2015, zou de notificatie uiterlijk 31 december 2013 moeten gebeuren. Gezien de complexiteit van de betrokken belastingen is ervoor gekozen hiervoor een voldoende lang voorbereidingstraject uit te trekken en heeft de Vlaamse Regering hierover reeds een beslissing genomen.

In het licht van de adviespraktijk van de raad volstaat de door de Vlaamse Regering genomen beslissing evenwel niet om tot de overname van de dienst van de registratie- en successierechten over te gaan. In het advies nr. 50.572/1 van 24 november 2011 benadrukt de afdeling Wetgeving van de Raad van State immers dat in de toekomst de decreetgever vooraf moet beslissen over de overname van de dienst in plaats van eerst de dienst over te nemen middels beslissing van de regering en pas na de overname in formele regularisatie ervan door de decreetgever te voorzien.

Afdeling 5. Vrijstelling successierechten serviceflats

Artikel 11

Artikel 55bis, Vl. W. Succ. (Vlaams wetboek der Successierechten), voorziet in een vrijstelling van successierechten voor maatschappelijke rechten in een vennootschap (bevak), die door de Vlaamse Regering is erkend in het kader van de financiering en de realisatie van serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening. Deze vrijstelling werd ingevoerd bij decreet van 21 december 1994.

Om te worden erkend door de Vlaamse Regering moet de vennootschap voldoen aan een aantal voorwaarden:
– ze moet haar maatschappelijke zetel hebben in het Vlaamse Gewest;
– ze moet zijn opgericht na de inwerkingtreding van het decreet;
– ze mag uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen tot doel hebben;
– ze moet de ingezamelde gelden besteden aan projecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

In principe geldt de vrijstelling voor nalatenschappen die in het Vlaamse Gewest opengevallen zijn vanaf 1 januari 1995. Gelet op de toepassingsvoorwaarden en gelet op het feit dat op de betreffende aandelen maar vanaf 14 november 1995 kon worden ingeschreven, heeft de vrijstelling in de praktijk maar effect voor nalatenschappen opengevallen vanaf 14 november 2000. Op basis van paragraaf 1 moeten de maatschappelijke rechten immers vijf jaar voor het overlijden verworven zijn.

De voorwaarden om een erkenning te krijgen, zijn vrij strikt, dit met de bedoeling om misbruiken te vermijden. Het gevolg is evenwel dat vennootschappen die een dergelijke erkenning hebben gekregen, gebonden zijn aan een zeer beperkt maatschappelijk doel, zijnde uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen. Vaak gaan deze projecten, omwille van de omvang ervan, samen met een subsidiëring vanwege de overheid. Indien een welbepaalde onderneming, om redenen van bijvoorbeeld innovatie en continuïteit, haar doel wenst uit te breiden tot andere projecten dan het louter financieren en realiseren van serviceflats, zal zij haar erkenning verliezen, met nadelige gevolgen voor haar aandeelhouders. Dit lijkt onbillijk indien deze onderneming aanvankelijk wel voldeed aan de vereisten om erkend te worden en in dat kader ook de projecten overeenkomstig haar maatschappelijk doel heeft gerealiseerd en zij hierbij al de gelden, die werden ingezameld ingevolge de uitgifte van de maatschappelijke rechten, integraal besteedt of besteed heeft aan deze projecten binnen de Europese Economische Ruimte. Er werd dan ook voor geopteerd om die ondernemingen die vanaf het ogenblik van uitgifte van de maatschappelijke rechten tot de inwerkingtreding van het voorliggende ontwerp van decreet voldeden aan al deze voorwaarden, toe te laten om hun maatschappelijk doel uit te breiden. Teneinde de band met de oorspronkelijke ratio legis van artikel 55bis te behouden, wordt evenwel, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, vereist dat het doel van de uitbreiding gerelateerd is aan het vastgoed voor voorzieningen in het kader van het Woonzorgdecreet (of het vastgoed voor personen met een handicap).

Voor wat de voorzieningen in de Europese Economische Ruimte met uitzondering van het Vlaamse Gewest betreft, is eveneens voorzien dat dit doel wordt gewaarborgd.

Afdeling 6. Verkrottingsheffing

Artikel 12

Bij decreet van 29 april 2011 werden beperkte wijzigingen aangebracht aan de vrijstellings- en schorsingsregeling van het zogenaamde Heffingsdecreet (artikel 24 tot en met 44bis van het programmadecreet 1996). Zo werd de vrijstelling voor overmacht, die oorspronkelijk geregeld was in artikel 41, tweede lid, vervangen door een bredere regeling in een nieuwe paragraaf 3 van artikel 42. Daarbij is over het hoofd gezien dat de verwijzing in artikel 42, §1, dat de schorsing voor een nieuwe eigenaar regelt, daaraan moest aangepast worden. Aangezien de nieuwe paragraaf in die verwijzing ten onrechte niet meer aan bod komt, is het sinds de inwerkingtreding van het decreet van 29 april 2011 niet meer mogelijk de opschorting voor de nieuwe eigenaar te combineren met de vrijstelling voor overmacht. Er wordt voorgesteld de betrokken verwijzing met terugwerkende kracht (tot 14 mei 2011 – datum van inwerkingtreding van voormeld decreet) te vervolledigen.

Hoofdstuk 3. Rekendecreet

Artikel 13

Blijkens de voorbereiding bij de grondwetsherziening van 1988 wil artikel 24, §2, Gw. (Grondwet) "verhinderen dat een politieke, ideologische of filosofische tendens in de Vlaamse Gemeenschap een dominerende invloed zou uitoefenen" op de organisatie van het gemeenschapsonderwijs.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft echter bij de bespreking van het ontwerp van 'ARGO-decreet' (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) ook onderkend dat middels deze bepaling een duidelijke splitsing ontstaat tussen "enerzijds, de uitoefening van de normeringsfunctie die, binnen de grenzen bepaald in de Grondwet, zaak is van de Vlaamse Raad en bij delegatie van de Vlaamse Executieve, en, anderzijds, de uitoefening van de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs die bij uitsluiting zaak wordt van de ARGO.".

Artikel 24, §2, Gw. impliceert volgens de grondwetgever van 1988 dat minstens "het administratief en financieel bestuur en het toezicht" geregeld wordt bij bijzonder decreet.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State stelt dat artikel 24, §2, Gw. nauw aansluit bij het legaliteitsbeginsel van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI – deze bepaling betreft de oprichting van rechtspersonen door de gemeenschappen en de gewesten) en oordeelt dat het zodoende "aan de bijzondere decreetgever zelf toekomt de essentiële regels vast te stellen met betrekking tot de oprichting, de samenstelling en de werking en het toezicht op de (…) instellingen.".

De rechtsleer maakt duidelijk dat het conform artikel 9 BWHI decretaal te regelen 'toezicht' op dienstgewijs gedecentraliseerde instellingen ruim moet worden gelezen en niet alleen vormen van bestuurlijk toezicht maar ook alternatieve controlemogelijkheden insluit (S. Baeten, De overheid als ondernemer).

Het Rekendecreet is van toepassing gemaakt op het GO! (onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap) en omvat diverse vormen van toezicht op het GO!:
- er wordt een opportuniteitscontrole op de begroting ingevoerd;
- er wordt een interne controle op de bedrijfsprocessen voorgeschreven;
- er wordt voorzien in een jaarlijkse rapportering aan het Vlaams Parlement en aan het Rekenhof over de jaarrekening.

Telkens gaat het om elementen die manifest raken aan het hierboven geschetste ruime toezichtsbegrip. Om die reden dient een en ander bij bijzonder decreet en niet bij gewoon decreet te worden geregeld.

Overigens komt het ons voor dat minstens de opportuniteitscontrole op de begroting manifest op gespannen voet staat met de geschetste finaliteit van artikel 24, §2, Gw., enerzijds doordat het GO! onderhevig wordt aan de politieke opties (in ruime zin) van het regeerakkoord, anderzijds doordat de strikte scheiding tussen de "Vlaamse Gemeenschap als regelgever" en het "GO! als inrichtende macht" doorbroken wordt.

Om deze reden wordt het GO! uit het Rekendecreet gehaald. Binnen het GO! wordt op grond van een specifieke onderwijseigen regeling echter al een economische en analytische boekhouding gevoerd. De primaire doelstelling van het Rekendecreet is wat het GO! betreft dus reeds verwezenlijkt.

Artikel 14

Om redenen van uitvoerbaarheid wordt in de tweede paragraaf van artikel 15 van het Rekendecreet ingeschreven dat het specifieke luik van de memorie van toelichting, zijnde de toelichtingen bij de programma's, in oktober enkele dagen na het ontwerp van begroting aan het parlement worden bezorgd.

Conform het protocol van 21 december 2007 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering over samenwerking tussen hun diensten, zoals gewijzigd op 9 juni 2010, blijft de beoogde ronddeling van alle begrotingsdocumenten ten laatste op 31 oktober volledig gegarandeerd.

Bij een initiële begroting worden uiterlijk op 21 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat de volgende begrotingsdocumenten ingediend bij de voorzitter van het Vlaams Parlement:
– het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting;
– het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting;
– het algemene luik van de memorie van toelichting, zijnde de algemene toelichting.

Tegelijkertijd worden de begrotingen van de Vlaamse rechtspersonen met een raad van bestuur ter informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De toelichtingen bij de programma's worden daarentegen uiterlijk op 28 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat bij het Vlaams Parlement ingediend.

De indieningsdatum voor de begrotingsdocumenten voor de eerste begrotingscontrole blijft ongewijzigd.

Artikel 15

Dit betreft een begrotingstechnische aanvulling. Inhoudelijk gezien zijn de in gewijzigde paragraaf 1 en 2 aangehaalde kredietsoorten gelijk. Gelet op dit gegeven worden deze kredietsoorten dan ook toegevoegd aan artikel 20 van het Rekendecreet.

Artikel 16

De voorgestelde wijzigingen hebben de volgende doeleinden:
– een aantal oude formuleringen te actualiseren;
– twee nieuwe uitzonderingen toe te voegen bovenop de uitzonderingen op het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisor waarin is voorzien in artikel 79 van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor.

In principe is alleen de federale wetgever bevoegd voor de regeling van het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisoren dat is opgenomen in artikel 79 van de wet van 22 juli 1953.

De Vlaamse decreetgever kan evenwel een beroep doen op haar impliciete bevoegdheden. Overeenkomstig artikel 10 van de bijzondere wet op de hervorming der instellingen kunnen decreten rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de parlementen niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.

1. De voorgestelde wijzigingen zijn noodzakelijk om doelstellingen inzake 'single audit' bij de uitvoering van de controle van de rekeningen van entiteiten van de Vlaamse overheid te garanderen.

   Het Vlaamse decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (hierna Rekendecreet) geeft in artikel 67 een decretale basis aan het concept single audit in de Vlaamse overheid. Artikel 67 stipuleert immers dat de Vlaamse Regering de samenwerking tussen de centrale en decentrale auditdiensten en de door haar of door een entiteit als vermeld in artikel 63, aangestelde personen of organisaties die belast zijn met toezicht, controle of audit, en de uitwisseling van controleresultaten, onderling en met het Rekenhof regelt. Artikel 50, §3, van het Rekendecreet stelt dat de voorwaarden waaronder de bedrijfsrevisorale controle en de certificering uitgevoerd moeten worden, door de Vlaamse Regering worden bepaald met behoud van de toepassing van de bepalingen die door of krachtens de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren worden opgelegd.

   Een ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering betreffende controle en single audit geeft uitvoering aan voormelde artikelen. De controleactoren stellen gemeenschappelijk, in onderling overleg en in overleg met het Rekenhof een risicoanalyse op. Er wordt vertrokken van de risicoanalyse die initieel door de entiteit op entiteitsniveau werd uitgewerkt. De controleactoren stemmen hun controleafdekking, auditaanpak en -planning met elkaar af. De bedoeling is te vermijden dat enerzijds auditobjecten het voorwerp zouden uitmaken van een audit die met eenzelfde doelstelling door verschillende controleactoren wordt uitgevoerd, anderzijds dat audits qua timing en werklast samenvallen. De controleactoren maken maximaal gebruik van de audit- en controlewerkzaamheden die reeds door de andere controleactoren werden uitgevoerd. Ook dit moet dubbel werk en controlelast bij de entiteiten verminderen. Daarom zullen de resultaten van de auditwerkzaamheden door een controleactor uitgevoerd steeds met de andere controleactoren worden gedeeld.

   Reeds op 26 januari 2011 hebben het Instituut van de Bedrijfsrevisoren, het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse administratie een afsprakennota ondertekend inzake financiële audit in de Vlaamse overheid. Door gezamenlijk een afsprakennota te ondertekenen inzake financiële audit in de Vlaamse overheid, streven

het Rekenhof, het agentschap Interne Audit van de Vlaamse administratie en het Instituut voor de Bedrijfsrevisoren ernaar hun auditwerkzaamheden maximaal op elkaar af te stemmen. Zij beogen dubbel werk te vermijden, de controlelast voor de geauditeerden te verminderen en de kostenefficiëntie van hun audits te verhogen, met behoud van elkaars autonomie en verantwoordelijkheden.

De afsprakennota spoort met het principe van single audit, als doel op middellange termijn. Bij single audit werken alle controleactoren samen in volle transparantie en steunen zij maximaal op elkaars controleresultaten.

Hoewel het Rekendecreet, het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering betreffende controle en single audit en de afsprakennota rekening houden met de huidige wetgeving, in het bijzonder omtrent het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisoren, blijkt dat in de praktijk het thans geregelde beroepsgeheim van de bedrijfsrevisor een wettelijke hinderpaal vormt voor een efficiënte samenwerking tussen voormelde controleactoren.

Deze samenwerking betreft in het bijzonder de informatie-uitwisseling over de auditstrategie en -planning, de monitoring en risicoanalyse, de controle en rapportering en de controlemethodieken door de bedrijfsrevisor aan het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse administratie en de raadpleging door laatstgenoemden van de werkdocumenten van de bedrijfsrevisor.

Teneinde een daadwerkelijke en doeltreffende single audit in de Vlaamse overheid tot stand te brengen, met name de gezamenlijke risicoanalyse van alle controleactoren mogelijk te maken en de resultaten van de auditwerkzaamheden in de entiteiten van de Vlaamse overheid door één controleactor uitgevoerd steeds met de andere controleactoren te kunnen delen, is het derhalve noodzakelijk om de bedrijfsrevisoren toe te laten informatie uit hun werkdocumenten inzake de controle van entiteiten van de Vlaamse overheid open te stellen aan de andere controleactoren in deze entiteiten en dit decretaal te verankeren. Deze verankering kan gebeuren middels de invoeging in het Rekendecreet van twee uitzonderingen op het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisoren ten opzichte van de controleactoren.

Hiermee wordt voor de bedrijfsrevisor de juridische zekerheid gewaarborgd dat hij, ingeval van informatie-uitwisseling of raadpleging van zijn werkdocumenten inzake gecontroleerde entiteiten van de Vlaamse overheid, geen overtreding van zijn beroepsgeheim begaat, hetgeen overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek met strafsancties wordt beteugeld.

2. De aangelegenheden in kwestie lenen zich tot een gedifferentieerde reglementering, waarbij de door de gewestelijke overheid nagestreefde doelstellingen gelijklopend zijn, aangepast aan de publiekrechtelijke personen, als die welke door de federale overheid worden nagestreefd in het kader van de deontologie van de bedrijfsrevisoren.

De belangrijkste opdracht van de bedrijfsrevisor bestaat erin de jaarrekeningen van entiteiten (ondernemingen, openbare sector, vzw's enzovoort) te certificeren teneinde de kwaliteit van de financiële informatie te waarborgen.

Enkel entiteiten (onder andere vennootschappen, vzw's, stichtingen enzovoort) die rechtstreeks of onrechtstreeks onderworpen zijn aan het Wetboek van vennootschappen en die voldoen aan een aantal voorwaarden, hebben de verplichting een commissaris te benoemen. Deze benoeming moet steeds gebeuren voor een (hernieuwbare) termijn van drie jaar.

De bedrijfsrevisor vervult ook andere opdrachten. Bepaalde opdrachten zijn door een federale wet of door een decreet of ordonnantie gedefinieerd, terwijl andere opdrachten van advies of bijstand aan entiteiten van contractuele aard zijn.

In paragraaf B.7. van zijn arrest nr. 9/2011 van 27 januari 2011 stelde het Grondwettelijk Hof dat "De decreetgever kan kiezen op welke wijze de door hem opgerichte of onder zijn bevoegdheid vallende instellingen van openbaar belang worden gecontroleerd en meer bepaald beslissen een beroep te doen op bedrijfsrevisoren onder de door hem bepaalde voorwaarden in gevallen waarin het optreden van de bedrijfsrevisor niet noodzakelijk is voorgeschreven door de federale wetgever.".

De bedrijfsrevisor is op dit moment reeds werkzaam in heel wat activiteiten van de openbare sector in Vlaanderen zoals bijvoorbeeld:
– de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek;
– de Vlaamse universiteiten en hogescholen;
– de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie;
– het Reproductiefonds Vlaamse Musea;
– het Vlaams Audiovisueel Fonds;
– het Vlaams overlegcentrum voor minderheden;
– de jeugdverblijfcentra;
– de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
– het Vlaamse Centrum voor Onderwijsgebonden Sport;
– de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel;
– de gesubsidieerde scholen;
– de Vlaamse Opera;
– het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen;
– het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen;
– de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschappen zoals De Lijn, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, Waterwegen en Zeekanaal, de Scheepvaart enzovoort.

Om reden dat het concept single audit niet wettelijk is verankerd op federaal vlak, is het voorzien van specifieke bijkomende uitzonderingen op het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisor voor auditwerkzaamheden in entiteiten van de Vlaamse overheid die worden uitgevoerd in het kader van de single audit, overeenkomstig artikel 50 van het Rekendecreet, verantwoord.

3. Er wordt geen inbreuk gepleegd op de essentiële federale bepalingen inzake het beroepsgeheim van de bedrijfsrevisor vermits de door het voorstel beoogde bijkomende uitzonderingen beperkt zijn tot de controle-opdrachten ten aanzien van entiteiten van de Vlaamse overheid, overeenkomstig voormeld artikel 50 van het Rekendecreet, en dan nog enkel voor wat betreft de informatie-uitwisseling en het ter beschikking stellen van zijn werkdocumenten ten aanzien van het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse Gemeenschap.

De gevolgen voor de bevoegdheden van de federale overheid zouden dan ook marginaal zijn, vermits de nieuwe uitzonderingen slechts betrekking hebben op een detail van de deontologische verplichtingen van de bedrijfsrevisoren in een beperkte activiteitensector.

Artikel 17

Het eerste lid van artikel 46 bepaalt dat de jaarlijks toe te kennen kredieten voor de subsidiëring van de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, de Jeugdraad, het Kennis-

centrum Kinderrechten; het Steunpunt Jeugd enzovoort op afzonderlijke basisallocaties worden ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Met het nieuwe Rekendecreet wordt de Vlaamse begroting niet langer opgesteld aan de hand van basisallocaties. Daarom dient deze bepaling te worden opgeheven. Daar het Rekendecreet al sinds 1 januari 2012 van kracht is, wordt voorgesteld de bepaling retroactief te laten ingaan.

Hoofdstuk 4. Activering van risicokapitaal

Artikel 18

Op 27 februari 2012 jongstleden bracht de Europese Commissie een 'met redenen omkleed advies' (MROA) uit tegen het Vlaamse Gewest.

De Europese Commissie oordeelt dat het Vlaamse Gewest het vrij verkeer schendt, door niet-inwoners van het Vlaamse Gewest die hun inkomen geheel of vrijwel uitsluitend verwerven in het Vlaamse Gewest, uit te sluiten van het belastingkrediet voor investeringen in aandelen van de ARKimedesfondsen. Hierdoor wordt het vrij verkeer van werknemers en vestiging binnen de Europese Unie geschonden.

De MROA is de tweede stap in de inbreukprocedure. Indien het Vlaamse Gewest geen gevolg geeft aan de opmerkingen van de Europese Commissie, zal het gedagvaard worden voor het Europees Hof van Justitie.

De Vlaamse Regering had bij voorkeur het belastingkrediet uitgebreid naar niet-inwoners die in het Vlaamse Gewest werken, om zo tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Europese Commissie.

Helaas is de fiscale autonomie van het Vlaamse Gewest beperkt tot de personenbelasting, en is de 'Belasting Niet-Inwoners' (BNI) een federale belasting. Het Vlaamse Gewest is dus onbevoegd om het fiscaal voordeel uit te breiden naar andere EU-onderdanen, zoals de Europese Commissie vraagt.

Deze problematiek sleept al langer aan, want in het verleden mocht het Vlaamse Gewest ook al Europese ingebrekestellingen ontvangen voor de jobkorting, de mama-papa-lening en de win-winlening.

De visie van de Europese Commissie bemoeilijkt op dit moment de Vlaamse fiscale autonomie in de personenbelasting. In het federale regeerakkoord wordt gesteld dat het belastingstelsel inzake niet-inwoners zal worden afgestemd op de fiscale initiatieven van de gewesten. In afwachting van een globale regeling is de Vlaamse Regering genoodzaakt het belastingkrediet voor ARKimedesbeleggingen op te heffen.

Dit is in casu niet problematisch. Het Arkimedesfonds I werd opgestart in 2005. Daarbij werd ook een beroep gedaan op particuliere beleggers, die gedurende vier jaar (2006-2007-2008-2009) genoten van een belastingkrediet.

Het Arkimedesfonds II werd opgestart in 2010. Daarbij werd echter geen beroep meer gedaan op particuliere beleggers. Het risicokapitaal werd volledig gefinancierd door de Vlaamse Regering.

Er is bijgevolg sinds 2010 geen gebruik meer gemaakt van het ARKimedesbelastingkrediet.

Desalniettemin heeft deze opheffingsbepaling toch een impact op de begroting, gezien het Vlaamse Gewest dreigt voor het Europees Hof van Justitie gedaagd te worden met mogelijke boetes tot gevolg.

Hoofdstuk 5. Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Artikel 19

Bij minnelijke aankopen (inclusief minnelijke onteigeningen), verkopingen of vestiging van zakelijke rechten beschikt de Vlaamse overheid hic et nunc niet over de noodzakelijke patrimoniumdocumentatie die haar moet toelaten om sneller te beschikken over een beredeneerd schattingsverslag zoals dat nu door de federale comités tot aankoop wordt afgeleverd. Daarenboven beschikt zij niet (en zeker de dienst vastgoedakten niet) over voldoende knowhow en mankracht om op dit ogenblik zelf schattingen te verrichten en/of onderhandelingen te voeren.

De coördinatie van de aanduiding van landmeters en/of experten, die naast het verrichten van de schattingen ook de onderhandelingen voeren, is noodzakelijk om volgende redenen:
– er is één aanspreekpunt voor de federale comités tot aankoop;
– er zijn eenvormig vooraf bepaalde kwaliteitsnormen waaraan alle landmeters en/of experten op een uniforme wijze moeten aan voldoen;
– er zijn eenvormig vastgestelde prijzen/vergoedingen waarvoor deze landmeters en/of experten hun taak dienen te volbrengen;
– er zijn eenvormig vooraf vastgestelde kwaliteitsnormen waaraan de schattingen en de onderhandelingen moeten voldoen;
– er zijn eenvormig vooraf vastgestelde termijnen binnen dewelke deze schattingen en deze onderhandelingen dienen te worden uitgevoerd;
– er is één uniforme wijze waarop de schattingen en de onderhandelingen gecontroleerd worden;
– er zijn eenvormig goed omschreven functionele selectiecriteria voor de aanduiding van landmeters en/of experten;
– er is een uniforme opmaak van het bestek;
– er wordt de nodige knowhow opgebouwd en uitgebreid.

Het standaardiseren van procedures inherent aan het aanduiden van landmeters en/of experten levert ontegensprekelijk een belangrijk tijdsvoordeel en organisatorisch voordeel op. Het uitbouwen van expertise en ervaring in deze aangelegenheid binnen elk van de verschillende entiteiten zou een belangrijke organisatorische investering vergen.

Finaal dient ook beklemtoond te worden dat de centralisatie van de informatie met betrekking tot de schattingen, de onderhandelingen als de technische resultaten het totale overzicht voor de Vlaamse overheid toelaat, waardoor over deze materie met kennis van zaken kan geoordeeld worden.

Juist omwille van de techniciteit en kennis in de afhandeling van minnelijke onteigeningen (en vastgoeddossiers in het algemeen) is het aangewezen deze materie te poolen – in de beginfase in nauwe samenwerking met de Patrimoniumdiensten van de FOD Financiën en in een latere fase autonoom – om te vermijden dat er een amalgaam van kwaliteitsnormen wordt aangehouden en om een wildgroei van prijssettings over de verschillende entiteiten heen te voorkomen.

Dit alles verhoogt de financiële transparantie en de efficiëntie.

De pooling van deze landmeters en/of experten binnen de dienst Vastgoedakten heeft dan – zeker als de federale aankoopcomités geregionaliseerd worden – als grote voordeel dat de doorlooptijd van een vastgoeddossier nog eens wordt ingekort: de behandeling van een vastgoeddossier wordt door één en dezelfde dienst behandeld (enerzijds de pooling met controle op de schattingen/onderhandelingen en anderzijds de voorbereiding en ondertekening van de authentieke akte).

Deze uitbreiding sluit aan:
- bij het project 'Versnelling verwerving onroerende goederen door lokale besturen' binnen het witboek Interne Staatshervorming;
- bij de beleidsnota van Philippe Muyters, Vlaams minister bevoegd voor de Financiën en Begroting 2009-2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2.
Fiscaliteit

Afdeling 1. Wijzigingen aan het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen en de Eurovignetwet

Art. 2. Aan artikel 5 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt een nieuwe paragraaf toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De vrijstelling voorzien in artikel 5, §1, 10°, en 5, §2, 2°, kan slechts worden toegekend indien deze aangevraagd wordt voor het begin van het belastbaar tijdperk.”.

Art. 3. Aan artikel 5, §2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 8 april 2002, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten van deze paragraaf vaststellen.”.

Art. 4. In artikel 2 van de wet van 27 december 1994 tot invoering van een eurovignet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden “gelijkgestelde belastingen” en de woorden “zijn van toepassing” worden de woorden “zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest” ingevoegd;
2° een derde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:
“Voor zover in de tekst van de in het eerste lid genoemde artikelen wordt verwezen naar het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, wordt telkens bedoeld het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing.”.

Art. 5. Aan artikel 5 van dezelfde wet worden een tweede lid en een derde toegevoegd, die luiden als volgt:

“De vrijstelling voorzien in artikel 5, 2°, kan slechts worden toegekend indien deze aangevraagd wordt voor het begin van het belastbaar tijdperk.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten van dit artikel vaststellen.”.

Afdeling 2. Wijzigingen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992

Art. 6. Artikel 302 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 302. De aanslagbiljetten kunnen in gesloten omslag aan de belastingschuldigen worden toegezonden.

Zodra de Vlaamse Belastingdienst een of meerdere elektronische platformen ter beschikking stelt, kunnen de belastingschuldigen er voor opteren om de aanslagbiljetten te ontvangen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. In dat geval geldt de aanbieding via dergelijke procedure als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet.”.

Afdeling 3. Onroerende voorheffing

Art. 7. In artikel 36 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 wordt het woord “§2” vervangen door het woord “§1”.

Art. 8. In artikel 260bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 worden de woorden “artikel 43 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “artikel 2.2.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Art. 9. In artikel 29 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt de volgende zin toegevoegd:
“Daartoe stellen de gemeente- en provincieraad uiterlijk op 31 januari van het aanslagjaar de opcentiemen voor het betrokken aanslagjaar vast en delen deze uiterlijk op 1 maart van hetzelfde jaar aan de Vlaamse Belastingdienst mee.”;

2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:
“§2/1. Indien de conform artikel 29, §1, medegedeelde opcentiemen wijzigen ten opzichte van het voorgaande aanslagjaar zal de Vlaamse Belastingdienst de geraamde jaarontvangsten aanpassen en meedelen op het ogenblik dat het in paragraaf 4 vermelde saldo aan de gemeenten wordt meegedeeld.”;

3° paragraaf 4 en paragraaf 5 worden vervangen door wat volgt:
"§4. Het saldo van alle verworven opcentiemen op de laatste dag van de maand mei volgend op het betrokken aanslagjaar, verminderd met de voor het betrokken aanslagjaar reeds uitbetaalde voorschotten en verminderd met de voor het betrokken aanslagjaar en eventueel voor voorgaande aanslagjaren in onwaarde gezette bedragen, wordt ten laatste gestort op de laatste bankwerkdag van de maand juli van het jaar volgend op het betrokken aanslagjaar.

§5. Opcentiemen die worden verworven na de laatste dag van de maand mei volgend op het betrokken aanslagjaar worden na vermindering met de nog niet verrekende in onwaarde gezette bedragen doorgestort ten laatste op de laatste bankwerkdag van de maand volgend op de maand van de verwerving.”;

4° In paragraaf 6 wordt het woord "definitief" geschrapt;

5° paragraaf 8 wordt opgeheven.

Afdeling 4. Overname van de dienst van de belasting van de registratie- en successierechten

Art. 10. Het Vlaamse Gewest verzekert vanaf 1 januari 2015 de dienst van de belastingen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot en met 8°, van de Bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, overeenkomstig artikel 5, §3, van dezelfde Bijzondere Wet.

Afdeling 5. Vrijstelling successierechten serviceflats

Art. 11. In artikel 55bis van het Wetboek der Successierechten wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3. Om erkend te zijn door de Vlaamse Regering moet de in paragraaf 2 bedoelde vennootschap minstens voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° haar maatschappelijke zetel gevestigd hebben in de Europese Economische Ruimte;
2° zijn opgericht na 1 januari 1995;
3° vanaf het ogenblik van uitgifte van de maatschappelijke rechten bedoeld onder paragraaf 2, en minstens tot de inwerkingtreding van het decreet van xx/xx/2012 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Financiën en Begroting, uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen tot doel hebben gehad;
4° vanaf de inwerkingtreding van het decreet van xx/xx/2012 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Financiën en Begroting, uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen vermeld in artikel 88, §5 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 en/of het financieren en realiseren van projecten inzake onroerende goederen voor voorzieningen in het kader van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 tot doel hebben;
5° de gelden, die werden ingezameld ingevolge de uitgifte van de maatschappelijke rechten bedoeld onder paragraaf 2, integraal besteden of besteed hebben aan projecten binnen de Europese Economische Ruimte.

De Vlaamse Regering stelt de eventuele bijkomende modaliteiten en voorwaarden vast.".

Afdeling 6. Verkrottingsheffing

Art. 12. In artikel 42, §1, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1997, 7 juli 1998 en 24 december 2004, wordt de zinsnede “vrijstelling op grond van artikel 41 of artikel 42, §2, loopt” vervangen door de zinsnede “vrijstelling op grond van paragraaf 2 of 3 of van artikel 41 loopt”.

HOOFDSTUK 3.
Rekendecreet

Art. 13. In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof worden de woorden “Gemeenschapsonderwijs – GO!” opgeheven.

Art. 14. In artikel 15 van hetzelfde decreet worden paragraaf 1 en paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§1. Het ontwerp van begroting of begrotingsaanpassing en het algemene - en specifieke luik van de memorie van toelichting worden opgesteld door de Vlaamse Regering.

§2. Het ontwerp van begroting of begrotingsaanpassing en het algemene luik van de memorie van toelichting, vermeld in paragraaf 1 wordt door de Vlaamse Regering ingediend bij het Vlaams Parlement uiterlijk op 21 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat voor de initiële begroting, en uiterlijk op 30 april van het lopende jaar voor de eerste aanpassing van de begroting.

Het specifieke luik van de memorie van toelichting, vermeld in paragraaf 1 wordt door de Vlaamse Regering ingediend bij het Vlaams Parlement uiterlijk op 28 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat voor de initiële begroting, en uiterlijk op 30 april van het lopende jaar voor de eerste aanpassing van de begroting.”.

Art. 15. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden paragraaf 1 en paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering kan herverdelingen uitvoeren binnen en tussen de vastleggingskredieten, vastleggingskredieten van de dienst met afzonderlijk beheer MINA-fonds en het Vlaams Infrastructuurfonds, en de vastleggingsmachtigingen van de Vlaamse rechtspersonen binnen hetzelfde programma.

Als de in het vorige lid vermelde vastleggingskredieten en vastleggingsmachtigingen van een programma gespreid zijn over verschillende organisatievormen, kan de Vlaamse Regering de kredieten herverdelen tussen de organisatievormen in kwestie.

§2. De Vlaamse Regering kan herverdelingen uitvoeren binnen en tussen de vereffeningskredieten, vereffeningskredieten van de dienst met afzonderlijk beheer MINA-fonds en het Vlaams Infrastructuurfonds, en de vastleggings- en vereffeningskredieten, gerelateerd aan de vastleggingsmachtigingen van de Vlaamse rechtspersonen van alle programma's die behoren tot hetzelfde beleidsdomein.

Als de in het vorige lid vermelde vereffeningskredieten en vastleggings- en vereffeningskredieten, gerelateerd aan vastleggingsmachtigingen, gespreid zijn over verschillende organisatievormen, kan de Vlaamse Regering de kredieten herverdelen tussen de organisatievormen in kwestie.”.

Art. 16. In artikel 50 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden “de wetgeving op de handelsvennootschappen door een commissaris-revisor” vervangen door de woorden “het Wetboek van vennootschappen door een commissaris”;
2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:
“§2/1. Buiten de uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht waarin artikel 79 van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor voorziet, geldt deze plicht tevens niet voor:
a) de informatie-uitwisseling over de auditstrategie en -planning, de monitoring en risicoanalyse, de controle en rapportering en de controlemethodieken door de bedrijfsrevisor aan het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie inzake entiteiten van de Vlaamse overheid die zij gemeenschappelijk hebben als controledomein;
b) de raadpleging door het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie van de werkdocumenten van de bedrijfsrevisor inzake entiteiten van de Vlaamse overheid die zij gemeenschappelijk hebben als controledomein.”;
3° in paragraaf 3 worden de woorden “de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut der bedrijfsrevisoren” vervangen door de woorden “de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor”.

Art. 17. In hetzelfde decreet wordt een artikel 85/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 85/1. In artikel 46 van het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid, gewijzigd bij decreet van 19 december 2008 en 3 december 2010, wordt het eerste lid opgeheven.”.

HOOFDSTUK 4.
Activering van risicokapitaal

Art. 18. Artikel 31 van het decreet van 19 december 2003 betreffende het activeren van risicokapitaal in Vlaanderen wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 5.
Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Art. 19. Aan artikel 97 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt een alinea toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Dienst Vastgoedakten kan de aanduiding van landmeters en/of experten bij de afhandeling van vastgoeddossiers in het algemeen en minnelijke onteigeningen in het bijzonder coördineren.”.

HOOFDSTUK 6.
Slotbepalingen

Art. 20. Dit decreet treedt in werking op de eerste dag na de publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- artikel 2, 3 en 5, die in werking treden op 1 januari 2013;
- artikel 7, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2012;
- artikel 8, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2009;
- artikel 9, dat in werking treedt op 1 januari 2013;
- artikel 12, dat uitwerking heeft met ingang van 14 mei 2011;
- artikel 13 en 17, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2012.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.498/1
VAN 28 JUNI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 8 juni 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet 'houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting', heeft het volgende advies gegeven:

51.498/1

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorlegde voorontwerp is een verzameldecreet met diverse fiscale en financiële bepalingen, verspreid over zes hoofdstukken.

Het tweede hoofdstuk met "Fiscaliteit" als opschrift is onderverdeeld in zes afdelingen: afdeling 1 bevat wijzigingen aan het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (hierna: WIGB) en de Eurovignetwet[2], en in afdeling 2 zijn wijzigingen opgenomen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92). De derde afdeling betreft de onroerende voorheffing, terwijl afdeling 4 de overname van de dienst van de belasting van de registratie- en successierechten regelt. De vijfde afdeling wijzigt de regels in verband met de vrijstelling van successierechten voor serviceflats. Afdeling 6 betreft de verkrottingsheffing. Het derde hoofdstuk bevat wijzigingen aan het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof' (hierna: Rekendecreet) en wordt gevolgd door hoofdstuk 4 met betrekking tot de activering van risicokapitaal. Hoofdstuk 5 betreft de Vlaamse instrumenterende ambtenaren. In hoofdstuk 6 zijn de slotbepalingen gegroepeerd.

VORMVEREISTEN

3. Over het ontwerp is het advies gevraagd van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Indien het advies van de SERV zou leiden tot wijzigingen aan de tekst van

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Wet van 27 december 1994 'tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993'.

51.498/1

het ontwerp, dan zullen die wijzigingen alsnog aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, dienen te worden voorgelegd.

4. Gevraagd of de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de wijzigingen opgenomen in artikel 11 van het ontwerp is opgestart, zoals artikel 5, § 3, laatste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten' (hierna: bijzondere financieringswet) voorschrijft, antwoordde de gemachtigde ontkennend.

De voormelde bepaling van de bijzondere financieringswet luidt:

> "Zolang de federale overheid de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8° en 10° tot 12°, bedoelde belastingen verzekert, wordt de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake voormelde gewestelijke belastingen bepaald in het in artikel 1*bis* bedoelde samenwerkingsakkoord."

Uit deze bepaling volgt dat wanneer de gewesten wijzigingen aanbrengen op het vlak van de in die bepaling bedoelde gewestelijke belastingen – waaronder het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners – overleg moet worden gepleegd met de federale overheid wat de technische uitvoerbaarheid van die wijzigingen betreft. Deze verplichting geldt zolang de federale overheid de dienst van die belastingen blijft verzekeren, wat het geval is voor de voornoemde gewestbelastingen. Het betrokken samenwerkingsakkoord dateert van 7 december 2001.[3]

Om in overeenstemming te zijn met de vormvoorschriften opgelegd door de bijzondere financieringswet en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001, zal de officiële kennisgeving van het antwoord van de Minister van Financiën voorhanden moeten zijn. Vooraleer het Vlaams Parlement zijn goedkeuring kan verlenen aan hem voorgelegde bepalingen, moet de overlegprocedure zijn doorlopen.

5. Inzake artikel 18 van het ontwerp, dat voorziet in de opheffing van de regeling in verband met een belastingkrediet, zullen de artikelen 9 en 9*bis* van de bijzondere financieringswet moeten worden nagekomen.

[3] Samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten 'betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting'.

51.498/1

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 - Algemeen

6. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk II - Fiscaliteit

Afdeling 1 - Wijzigingen aan het WIGB en de Eurovignetwet

Artikel 2

7. Aangezien de nieuwe paragraaf wordt toegevoegd aan artikel 5 van het WIGB, dient in de tekst ervan niet te worden verwezen naar “artikel 5”, vermits het om hetzelfde artikel gaat. De nieuwe bepaling kan daarom aanvangen met de woorden: “§ 3. De vrijstelling voorzien in § 1, 10°, en § 2, 2°, kan …”.

Artikel 3

8. Artikel 3 van het ontwerp strekt ertoe om aan artikel 5, § 2, van het WIGB een machtiging aan de Vlaamse Regering toe te voegen om de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten van die paragraaf vast te stellen, naar het voorbeeld van het bepaalde in artikel 5, § 1. De betrokken paragraaf bevat vrijstellingen van de verkeersbelasting op de autovoertuigen.

Krachtens artikel 4, § 3, van de bijzondere financieringswet zijn de gewesten bevoegd om onder meer de vrijstellingen inzake de verkeersbelasting op de autovoertuigen te bepalen.

Uit artikel 172, tweede lid, van de Grondwet volgt dat geen vrijstelling van belasting kan worden ingevoerd dan “door een wet”. Het bepalen van een van de essentiële elementen van de belasting, bijvoorbeeld het bepalen van een vrijstelling, is derhalve een bevoegdheid die door de Grondwet aan de decreetgever wordt voorbehouden zodat elke delegatie die daarop betrekking heeft in beginsel ongrondwettig is. De voormelde grondwetsbepaling gaat evenwel niet zover dat ze de decreetgever ertoe zou verplichten elk aspect van de belasting zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en

51.498/1

betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de decreetgever zijn vastgesteld.[4]

De delegatie aan de Vlaamse Regering om inzake de betrokken vrijstellingen de toepassingsmodaliteiten te bepalen (bijvoorbeeld de te vervullen formaliteiten en de te verstrekken documenten tot staving van de vrijstelling) kan worden aanvaard, doch de machtiging om voorwaarden te koppelen aan die vrijstellingen gaat te ver, althans voor zover die machtiging zou toelaten om de in artikel 5, § 2, van het WIGB omschreven vrijstellingen te beperken.

Deze opmerking geldt ook voor de artikelen 5 (ontworpen artikel 5, derde lid, van de Eurovignetwet) en 11 (ontworpen artikel 55*bis*, § 3, tweede lid, van het Wetboek der successierechten) van het ontwerp.

Artikel 4

9. In de inleidende zin van dit artikel moet het correcte opschrift van de wet van 27 december 1994 worden vermeld.

10. Het te wijzigen artikel 2 van de Eurovignetwet telt twee leden. Gelet daarop dient in artikel 4, 1°, van het ontwerp te worden vermeld dat de woorden worden ingevoegd in het tweede lid van artikel 2, terwijl in het nieuwe derde lid (artikel 4, 2°, van het ontwerp) verwezen moet worden naar het tweede lid in plaats van naar het eerste lid.

Artikel 5

11. In het nieuwe tweede lid van artikel 5 van de Eurovignetwet dient verwezen te worden naar “De vrijstelling voorzien in het eerste lid, 2°”, in plaats van naar “De vrijstelling voorzien in artikel 5, 2°”.

[4] In dezelfde zin: GwH 16 juni 2011, nr. 103/2011, B.5.1 tot B.5.3.

51.498/1

Afdeling 2 - Wijzigingen aan het WIB 92

Artikel 6

12. De bijzondere financieringswet merkt geen van de inkomstenbelastingen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting, belasting van niet-inwoners) aan als gewestbelastingen, zodat het Vlaamse Gewest niet over de bevoegdheid beschikt om de vestiging en de invordering van de inkomstenbelastingen te wijzigen.[5] Artikel 302 van het WIB 92 behoort derhalve tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Op grond van artikel 5, § 4, van de bijzondere financieringswet is het Vlaamse Gewest wel bevoegd voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met betrekking tot de oneigenlijke gewestbelastingen waarvoor het de dienst van de belastingen verzekert. Het gaat om de onroerende voorheffing en de verkeersbelastingen (verkeersbelasting op de autovoertuigen, belasting op de inverkeerstelling, eurovignet).

Daarnaast is het Vlaamse Gewest ook bevoegd om de voorschriften te bepalen in verband met de vestiging en de invordering van de eigenlijke gewestbelastingen, die elk gewest krachtens artikel 170, § 2, van de Grondwet kan opleggen.

Artikel 6 van het ontwerp vervangt artikel 302 van het WIB 92, “zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest”. Dat artikel behoort tot titel VII (“Vestiging en invordering van de belastingen”), hoofdstuk I (“Algemene bepalingen”), van het WIB 92 en luidt:

> “Al de mededelingen betreffende de aangifte en de controle, alsmede de aanslagbiljetten betreffende de inkomstenbelastingen moeten in gesloten omslag aan de belastingschuldigen gezonden worden.”

Artikel 302 van het WIB 92 (federale versie) is thans van toepassing voor de onroerende voorheffing en, door een directe of indirecte verwijzing ernaar, in principe ook voor volgende gewestbelastingen waarvoor het Vlaamse Gewest zelf instaat voor de dienst van de belasting:

- krachtens artikel 2, eerste lid, van het WIGB, voor de in artikel 1 van het WIGB genoemde verkeersbelasting op autovoertuigen;
- krachtens artikel 95 van het WIGB, voor de belasting op de inverkeerstelling;
- krachtens artikel 2, tweede lid, van de Eurovignetwet, voor het eurovignet;

[5] Behalve in zoverre het gaat om de onroerende voorheffing, waarvan de regeling opgenomen is in het WIB 92.

51.498/1

- krachtens artikel 33 van het decreet van 19 april 1995 ‘houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten’, voor de erin bedoelde leegstandsheffing;

- krachtens artikel 40*bis* van het decreet van 22 december 1995 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996’, voor de verkrottingsheffing;

- krachtens artikel 3.2.28 van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende het grond- en pandenbeleid’, voor de erin bedoelde leegstandsheffing;

- krachtens artikel 2.6.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voor de planbatenheffing.

Door de gevolgde werkwijze zullen in het WIB 92 twee artikelen 302 voorkomen, nl. een federaal artikel 302 en een artikel 302 “zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest”. Daarmee zou het kluwen inzake de gewestbelastingen alleen maar groter worden.

Ter wille van de rechtszekerheid wordt ter overweging gegeven om het ontworpen artikel in te voegen in titel I van het WIGB, in plaats van in het WIB 92, en de verwijzing naar artikel 302 in artikel 2, eerste lid, van het WIGB ongedaan te maken. In de andere decreten kan dan een verwijzing naar de betrokken bepaling worden toegevoegd.

Nog beter zou het zijn om, zoals de Raad van State reeds in advies 48.747/1 van 28 oktober 2010[6] aan de Vlaamse Regering ter overweging heeft gegeven, te voorzien in een uitgebalanceerde en meer rechtszekere decretale regeling door de voor het Vlaamse Gewest van toepassing zijnde fiscale bepalingen in een eigen wetboek samen te schrijven of in autonome decreten te regelen.[7]

13. Waar artikel 302 van het WIB 92 thans niet enkel betrekking heeft op de aanslagbiljetten, doch ook op de mededelingen betreffende de aangifte en de controle, heeft de ontworpen bepaling enkel oog voor de aanslagbiljetten. Vraag is of de regeling voor de mededelingen zonder meer mag vervallen.

[6] Advies over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 ‘tot oprichting van een Vlaamse controle-instantie voor de naleving van de wetten op de verkeersbelastingen en houdende wijziging van diverse bepalingen’.

[7] De regels voor de vestiging en invordering van de gewestelijke belastingen bijvoorbeeld zouden in een afzonderlijk decreet opgenomen kunnen worden (cf. het decreet van het Waalse Gewest van 6 mei 1999 ‘relatif à l’établissement, au recouvrement et au contentieux en matière de taxes régionales wallonnes’).

51.498/1

14. Het eerste lid van het ontworpen artikel 302 van het WIB 92 houdt geen verplichting meer in (zie het woord “moeten” in de federale tekst), maar voorziet nog slechts in de mogelijkheid (“kunnen”) om de aanslagbiljetten in gesloten omslag aan de belastingschuldigen toe te zenden. Gelet op de bedoeling die aan de nieuwe regeling ten grondslag ligt, zoals die uit de memorie van toelichting blijkt, verdient het aanbeveling om het principe in het eerste lid op te nemen en stringenter te redigeren, en in het tweede lid duidelijker aan te geven dat het om een afwijking van het principe gaat. Ter overweging wordt gegeven om die bepalingen als volgt te stellen:

> “De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag aan de belastingschuldigen toegezonden.
>
> Evenwel kunnen de belastingplichtigen, zodra de Vlaamse Belastingdienst voor een bepaalde belasting het daartoe vereiste elektronische platform ter beschikking stelt, er voor opteren om de aanslagbiljetten betreffende die belasting te ontvangen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. In dat geval geldt de aanbieding via dergelijke procedure als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet.”

Afdeling 3 - Onroerende voorheffing

15. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 4 - Overname van de dienst van de belasting van de registratie- en successierechten

16. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 - Vrijstelling successierechten serviceflats

Artikel 11

17. Het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende diverse fiscale en financiële bepalingen’ heeft artikel 55*bis* van het Wetboek der successierechten vervangen, teneinde tegemoet te komen aan een ingebrekestelling vanwege de Europese Commissie. De Commissie beschouwde de regeling als een belemmering van het vrij verkeer van kapitaal en van vestiging: de BEVAK-vennootschappen moesten immers hun zetel hebben in het Vlaamse Gewest en de ingezamelde gelden dienden te zijn besteed aan projecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Artikel 11 van het ontwerp beoogt artikel 55*bis*, § 3, van het Wetboek der successierechten opnieuw te vervangen. De nieuw ontworpen voorwaarde onder punt 4° lijkt

51.498/1

echter in hetzelfde euvel te vervallen. Om erkend te worden, wordt immers als voorwaarde gesteld dat vanaf de inwerkingtreding van dit nieuwe decreet het doel van de vennootschap moet zijn:

> "uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen vermeld in artikel 88, § 5 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 en/of het financieren en realiseren van projecten inzake onroerende goederen voor voorzieningen in het kader van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009".

Het is niet duidelijk hoe een vennootschap waarvan het doel uitsluitend betrekking mag hebben op projecten gekoppeld aan Vlaamse regelgeving (die per definitie beperkt is tot het Vlaamse grondgebied), de ingezamelde gelden kan besteden aan dergelijke projecten buiten het Vlaamse Gewest (cf. de voorwaarde onder punt 5° dat de gelden kunnen worden besteed aan projecten binnen de Europese Economische Ruimte). Het cumulatief toepassen van deze voorwaarden leidt ertoe dat enkel vennootschappen die gelden besteden in het Vlaamse Gewest, kunnen worden erkend.

De betrokken voorwaarde zal meer neutraal – dat wil zeggen zonder te verwijzen naar Vlaamse regelgeving – geformuleerd dienen te worden.

Afdeling 6 - Verkrottingsheffing

18. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 3 - Rekendecreet

Artikel 14

19. Dit artikel beoogt artikel 15, §§ 1 en 2, van het Rekendecreet te vervangen. De nieuwe bepalingen duiden de Vlaamse Regering aan als opsteller van "het algemene luik" en "het specifieke luik" van de memorie van toelichting bij het ontwerp van begroting of begrotingsaanpassing. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt wat precies dient te worden verstaan onder het algemene luik en het specifieke luik. Deze verduidelijking dient te worden opgenomen in de ontworpen bepalingen zelf aan de hand van een definitie.

51.498/1

Artikel 16

20. De uitzondering op de geheimhoudingsplicht opgenomen onder b) van de ontworpen paragraaf 2/1 van artikel 50 van het Rekendecreet (artikel 16, 2°, van het ontwerp) is niet geformuleerd als een uitzondering op die plicht. Het verdient daarom aanbeveling dat onderdeel te laten aanvangen met de woorden: “de overdracht van informatie uit werkdocumenten aan het Rekenhof en …”.

Artikel 17

21. Dit artikel voegt een opheffingsbepaling toe aan het Rekendecreet, met uitwerking vanaf 1 januari 2012 (de datum van inwerkingtreding van het Rekendecreet).

Het verdient aanbeveling om niet een opheffingsbepaling toe te voegen aan het Rekendecreet, maar rechtstreeks het beoogde artikel 46, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2008 ‘houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid’ op te heffen.

Hoofdstuk 4 - Activering van risicokapitaal

22. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 5 - Vlaamse instrumenterende ambtenaren

23. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 6 - Slotbepalingen

24. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

51.498/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, L. DENYS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

W. GEURTS M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 Brussel

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Joris Bastiaensen jbastiaensen@serv.be	SERV_BR_20120704_financiën_begroting_jbkv	4 juli 2012

Adviesvraag ontwerpdecreet diverse bepalingen betreffende financiën en begroting

Mijnheer de minister,

U vroeg de SERV op 11 juni 2012 om advies over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting.

Hoewel de SERV het belangrijk vindt dat voor deze aspecten een goede regeling wordt uitgewerkt, betreft het een aangelegenheid die geen onmiddellijke sociaaleconomische weerslag heeft. De SERV heeft geen inhoudelijke bemerkingen bij het besluit.

Ik hoop, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn.

Hoogachtend,

i.o. E. h

Esther DEMAN
Adjunct-administrateur-generaal

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Fiscaliteit

Afdeling 1. Wijzigingen aan het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen en de Eurovignetwet

Art. 2. Aan artikel 5 van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt een nieuwe paragraaf toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De vrijstelling voorzien in paragraaf 1, 10°, en paragraaf 2, 2°, kan slechts worden toegekend indien deze aangevraagd wordt voor het begin van het belastbare tijdperk.

Aan het begrip 'af en toe' wordt verondersteld voldaan te zijn als het betrokken voertuig maximum dertig dagen op de openbare weg wordt gebruikt.

De vrijstelling kan bewezen worden door het bijhouden van een rittenblad dat dient aangevraagd te worden bij de Vlaamse Belastingdienst. Het rittenblad moet zich steeds aan boord van het voertuig bevinden.

De geldigheidsduur van een rittenblad is beperkt tot maximaal twaalf opeenvolgende maanden, te rekenen vanaf de aanvangsdatum van het rittenblad. Als het belastbare tijdperk minder dan twaalf maanden bedraagt, zal ook de geldigheidsduur van het rittenblad overeenkomstig worden ingekort.

De belastingplichtige die zijn aangifte of inschrijving stopzet en vervolgens opnieuw aangifte doet voor hetzelfde voertuig binnen een periode van twaalf maanden na de aanvangsdatum van het laatst geldige rittenblad, zal geen nieuw rittenblad kunnen aanvragen. De belastingplichtige die een rittenblad aanvraagt dat wordt geweigerd wegens laattijdige aanvraag, zal voor de periode van twaalf maanden die volgt op het begin van het lopende belastbare tijdperk waarvoor de aanvraag van een rittenblad werd geweigerd geen nieuw rittenblad kunnen aanvragen.".

Art. 3. Aan artikel 5, §2, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 8 april 2002, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan de toepassingsmodaliteiten van deze paragraaf vaststellen.".

Art. 4. In artikel 2 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden tussen de woorden "gelijkgestelde belastingen" en de woorden "zijn van toepassing" de woorden "zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest" ingevoegd;

2° een derde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor zover in de tekst van de in het tweede lid genoemde artikelen wordt verwezen naar het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, wordt telkens bedoeld het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing.".

Art. 5. Aan artikel 5, van dezelfde wet, worden de volgende leden toegevoegd, die luiden als volgt:

"De vrijstelling voorzien in het eerste lid, 2°, kan slechts worden toegekend indien deze aangevraagd wordt voor het begin van het belastbare tijdperk.

Aan het begrip 'af en toe' wordt verondersteld voldaan te zijn als het betrokken voertuig maximum dertig dagen op de openbare weg wordt gebruikt.

De vrijstelling kan bewezen worden door het bijhouden van een rittenblad dat dient aangevraagd te worden bij de Vlaamse Belastingdienst. Het rittenblad moet zich steeds aan boord van het voertuig bevinden.

De geldigheidsduur van een rittenblad is beperkt tot maximaal twaalf opeenvolgende maanden, te rekenen vanaf de aanvangsdatum van het rittenblad. Als het belastbare tijdperk minder dan twaalf maanden bedraagt, zal ook de geldigheidsduur van het rittenblad overeenkomstig worden ingekort.

De belastingplichtige die zijn aangifte of inschrijving stopzet en vervolgens opnieuw aangifte doet voor hetzelfde voertuig binnen een periode van twaalf maanden na de aanvangsdatum van het laatst geldige rittenblad, zal geen nieuw rittenblad kunnen aanvragen. De belastingplichtige die een rittenblad aanvraagt dat wordt geweigerd wegens laattijdige aanvraag, zal voor de periode van twaalf maanden die volgt op het begin van het lopende belastbare tijdperk waarvoor de aanvraag van een rittenblad werd geweigerd geen nieuw rittenblad kunnen aanvragen.

De Vlaamse Regering kan de toepassingsmodaliteiten van dit artikel vaststellen.".

Afdeling 2. Wijzigingen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992

Art. 6. Artikel 302 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 302. De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag aan de belastingschuldigen toegezonden.

Evenwel kunnen de belastingplichtigen, zodra de Vlaamse Belastingdienst voor een bepaalde belasting het daartoe vereiste elektronische platform ter beschikking stelt, ervoor opteren om de aanslagbiljetten betreffende die belasting te ontvangen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. In dat geval geldt de aanbieding via dergelijke procedure als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet.".

Afdeling 3. Onroerende voorheffing

Art. 7. In artikel 36 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 wordt het woord "§2" vervangen door het woord "§1".

Art. 8. In artikel 260bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 worden de woorden "artikel 43 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening" vervangen door de woorden "artikel 2.2.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening".

Art. 9. In artikel 29 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt de volgende zin toegevoegd:

"Daartoe stellen de gemeente- en provincieraad uiterlijk op 31 januari van het aanslagjaar de opcentiemen voor het betrokken aanslagjaar vast en delen deze uiterlijk op 1 maart van hetzelfde jaar aan de Vlaamse Belastingdienst mee.";

2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Indien de conform artikel 29, §1, medegedeelde opcentiemen wijzigen ten opzichte van het voorgaande aanslagjaar zal de Vlaamse Belastingdienst de geraamde jaarontvangsten aanpassen en meedelen op het ogenblik dat het in paragraaf 4 vermelde saldo aan de gemeenten wordt meegedeeld.";

3° paragraaf 4 en paragraaf 5 worden vervangen door wat volgt:

"§4. Het saldo van alle verworven opcentiemen op de laatste dag van de maand mei volgend op het betrokken aanslagjaar, verminderd met de voor het betrokken aanslagjaar reeds uitbetaalde voorschotten en verminderd met de voor het betrokken aanslagjaar en eventueel voor voorgaande aanslagjaren in onwaarde gezette bedragen, wordt ten laatste gestort op de laatste bankwerkdag van de maand juli van het jaar volgend op het betrokken aanslagjaar.

§5. Opcentiemen die worden verworven na de laatste dag van de maand mei volgend op het betrokken aanslagjaar worden na vermindering met de nog niet verrekende in onwaarde gezette bedragen doorgestort ten laatste op de laatste bankwerkdag van de maand volgend op de maand van de verwerving.";

4° in paragraaf 6 wordt het woord "definitief" geschrapt;

5° paragraaf 8 wordt opgeheven.

Afdeling 4. Overname van de dienst van de belasting van de registratie- en successierechten

Art. 10. Het Vlaamse Gewest verzekert vanaf 1 januari 2015 de dienst van de belastingen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot en met 8°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, overeenkomstig artikel 5, §3, van dezelfde bijzondere wet.

Afdeling 5. Vrijstelling successierechten serviceflats

Art. 11. In artikel 55bis van het Wetboek der Successierechten wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3. Om erkend te zijn door de Vlaamse Regering moet de in paragraaf 2 bedoelde vennootschap minstens voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° haar maatschappelijke zetel gevestigd hebben in de Europese Economische Ruimte;
2° zijn opgericht na 1 januari 1995;
3° vanaf het ogenblik van uitgifte van de maatschappelijke rechten bedoeld onder paragraaf 2, en minstens tot de inwerkingtreding van het decreet van xx/xx/2012 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Financiën en Begroting, uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen tot doel hebben gehad;
4° vanaf de inwerkingtreding van het decreet van [...] houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Financiën en Begroting:
   a) voor wat het Vlaamse Gewest betreft, uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen vermeld in artikel 88, §5, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 of het financieren en realiseren van projecten inzake onroerende goederen voor voorzieningen in het kader van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 of het financieren en realiseren van projecten inzake onroerende goederen voor personen met een handicap tot doel hebben;
   b) voor wat de Europese Economische Ruimte, uitgezonderd het Vlaamse Gewest betreft, uitsluitend het financieren en realiseren van gelijkaardige projecten inzake onroerende goederen tot doel hebben;
5° de gelden, die werden ingezameld ingevolge de uitgifte van de maatschappelijke rechten bedoeld onder paragraaf 2, integraal besteden of besteed hebben aan projecten binnen de Europese Economische Ruimte.

De Vlaamse Regering stelt de eventuele bijkomende modaliteiten en voorwaarden vast.".

Afdeling 6. Verkrottingsheffing

Art. 12. In artikel 42, §1, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1997, 7 juli 1998 en 24 december 2004, wordt de zinsnede "vrijstelling op grond van artikel 41 of artikel 42, §2, loopt" vervangen door de zinsnede "vrijstelling op grond van paragraaf 2 of 3 of van artikel 41 loopt".

Hoofdstuk 3. Rekendecreet

Art. 13. In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof worden de woorden "Gemeenschapsonderwijs – GO!" opgeheven.

Art. 14. In artikel 15, van hetzelfde decreet, worden paragraaf 1 en paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§1. Het ontwerp van begroting of begrotingsaanpassing en het algemene en specifieke luik van de memorie van toelichting worden opgesteld door de Vlaamse Regering.

§2. Het ontwerp van begroting of begrotingsaanpassing en het algemene luik van de memorie van toelichting, vermeld in paragraaf 1, wordt door de Vlaamse Regering ingediend bij het Vlaams Parlement uiterlijk op 21 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat voor de initiële begroting, en uiterlijk op 30 april van het lopende jaar voor de eerste aanpassing van de begroting.

Het specifieke luik van de memorie van toelichting, vermeld in paragraaf 1, wordt door de Vlaamse Regering ingediend bij het Vlaams Parlement uiterlijk op 28 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat voor de initiële begroting, en uiterlijk op 30 april van het lopende jaar voor de eerste aanpassing van de begroting.".

Art. 15. In artikel 20, van hetzelfde decreet, worden paragraaf 1 en paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§1. De Vlaamse Regering kan herverdelingen uitvoeren binnen en tussen de vastleggingskredieten, vastleggingskredieten van de dienst met afzonderlijk beheer Minafonds en het Vlaams Infrastructuurfonds, en de vastleggingsmachtigingen van de Vlaamse rechtspersonen binnen hetzelfde programma.

Als de in het vorige lid vermelde vastleggingskredieten en vastleggingsmachtigingen van een programma gespreid zijn over verschillende organisatievormen, kan de Vlaamse Regering de kredieten herverdelen tussen de organisatievormen in kwestie.

§2. De Vlaamse Regering kan herverdelingen uitvoeren binnen en tussen de vereffeningskredieten, vereffeningskredieten van de dienst met afzonderlijk beheer Minafonds en het Vlaams Infrastructuurfonds, en de vastleggings- en vereffeningskredieten, gerelateerd aan de vastleggingsmachtigingen van de Vlaamse rechtspersonen van alle programma's die behoren tot hetzelfde beleidsdomein.

Als de in het vorige lid vermelde vereffeningskredieten en vastleggings- en vereffeningskredieten, gerelateerd aan vastleggingsmachtigingen, gespreid zijn over verschillende organisatievormen, kan de Vlaamse Regering de kredieten herverdelen tussen de organisatievormen in kwestie.".

Art. 16. In artikel 50, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden "de wetgeving op de handelsvennootschappen door een commissaris-revisor" vervangen door de woorden "het Wetboek van vennootschappen door een commissaris";

2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Buiten de uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht waarin artikel 79 van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor voorziet, geldt deze plicht tevens niet voor:

a) de informatie-uitwisseling over de auditstrategie en -planning, de monitoring en risicoanalyse, de controle en rapportering en de controlemethodieken door de bedrijfsrevisor aan het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse administratie inzake entiteiten van de Vlaamse overheid die zij gemeenschappelijk hebben als controledomein;

b) de overdracht aan het Rekenhof en het agentschap Interne Audit van de Vlaamse administratie van informatie uit werkdocumenten van de bedrijfsrevisor inzake entiteiten van de Vlaamse overheid die zij gemeenschappelijk hebben als controledomein.";

3° in paragraaf 3 worden de woorden "de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut der bedrijfsrevisoren" vervangen door de woorden "de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor".

Art. 17. In hetzelfde decreet wordt een artikel 85/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 85/1. In artikel 46 van het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid, gewijzigd bij decreet van 19 december 2008 en 3 december 2010, wordt het eerste lid opgeheven.".

Hoofdstuk 4. Activering van risicokapitaal

Art. 18. Artikel 31 van het decreet van 19 december 2003 betreffende het activeren van risicokapitaal in Vlaanderen wordt opgeheven.

Hoofdstuk 5. Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Art. 19. Aan artikel 97 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt een alinea toegevoegd, die luidt als volgt:

"De Dienst Vastgoedakten kan de aanduiding van landmeters en/of experten bij de afhandeling van vastgoeddossiers in het algemeen en minnelijke onteigeningen in het bijzonder coördineren.".

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 20. Dit decreet treedt in werking op de eerste dag na de publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:
– artikel 2, 3 en 5, die in werking treden op 1 januari 2013;
– artikel 7, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2012;
– artikel 8, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2009;
– artikel 9, dat in werking treedt op 1 januari 2013;
– artikel 12, dat uitwerking heeft met ingang van 14 mei 2011;
– artikel 13 en 17, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2012.

Brussel, 20 juli 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS